

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LVIII. — Izdan in razposlan 17. dne julija 1913.

Vsebina: (Št. 135—139.) 135. Zakon o pooblastilu začasno razveljaviti določila o vplivu zvišbe obrestne mere na pristojbinske olajšave, dovoljene za konverzijske namene. — 136. Ukaz v izvršitev zakona z dne 9. julija 1913. l. o pooblastilu začasno razveljaviti določila o vplivu zvišbe obrestne mere na pristojbinske olajšave, dovoljene za konverzijske namene. — 137. Zakon, s katerim se dovoljujejo pristojbinske olajšave za postopek v izvrševanje deželnega zakona za kraljevino Dalmacijo z dne 28. marca 1911. l. o pravnih razmerah gledé stoječih dreves kakor samostojnih reči. — 138. Zakon o pristojbinskih oprostivah o priliki obnavljanja aktov pri javnih oblastvih in uradih. — 139. Zakon o vštetju posameznih vojaških službovanj v čas sodniške pripravjalne službe, sodne, odvetniške in notarske prakse.

135.

Zakon z dne 9. julija 1913. l.

o pooblastilu začasno razveljaviti določila o vplivu zvišbe obrestne mere na pristojbinske olajšave, dovoljene za konverzijske namene.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora zaukazujem tako:

§ 1.

Ako zaradi nenavadnih političnih ali gospodarskih razmer občé raste hipotečna obrestna mera v vseh v državnem zboru zastopanih kraljevinah in deželah ali v posameznih delih državnega ozemlja, je finančni minister, dokler traja to stanje, najdalje pa do 31. dne decembra 1915. l. pooblaščen zaukazati § 7 zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) o pristojbinskih olajšavah ob konverziji novčnih dolgov po naslednjih določilih začasno razveljaviti s pravno močjo, da zvišba hipotečne obrestne mere sama za se nima posledice, da bi se izgubile po omenjenem zakonu dovoljene pristojbinske olajšave.

§ 2.

V § 1 omenjena ugodnost se more gledé hipotečnega posojila, najetega v konverzijske namene, dovoliti samo tedaj, kadar konvertujoči zavod (§ 2 zakona z dne 22. februarja 1907. l. [drž. zak. št. 49]) občé zviša obrestno mero hipotečnih posojil, ki jih je dovolil, kolikor to dopuščajo dogovorjeni posojilni pogoji. Ako pa konvertujoči zavod v prid gospodarsko slabjšim poklicnim stanovom ali v javnem interesu izvzame posamezne vrste dovoljenih hipotečnih posojil od zvišbe obrestne mere, to ne nasprotuje prisodbi ugodnosti § 1.

Nadaljnji pogoj ugodnosti je, da v prejšnjem odstavku oznamljena zvišba obrestne mere nima posledice, da bi se bistveno povečala napetost med hipotečno obrestno mero in obrestno mero vlog pri konvertujočem zavodu, ali da je eventualno povečanje te napetosti zadostno utemeljeno z izrednimi razmerami, navedenimi v § 1.

Na hipotečna posojila konvertujočih zavodov, ki ne izdajajo vložnih ali hranilnih knjižic, se ne uporablja ugodnost, ako zvišba hipotečne obrestne

mere presega določno najvišjo izmero, ki se določi ukazoma.

§ 3.

Na podstavi §§ 1 in 2 dovoljena ugodnost ugasne:

1. ako se obrestna mera dotičnega hipotečnega posojila dodatno zviša čez izmero, navedeno v § 2, odstavka 2 in 3, ali

2. ako se ne zniža do najdalje 31. dne decembra 1915. l. obrestna mera hipotečnega posojila za celo še ostajajočo dobo posojila zopet na izmero, ki bi v primeri z obrestno mero konvertovanega posojila ne bila imela za posledico izgube pristojbinskih olajšav zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) po občem predpisu § 7 istega zakona.

Preskušuje pogoje sprednjega odstavka, št. 1 in 2, je zmislu primerno uporabljati določila § 3, odstavka 2 in 3, zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49).

Ako ugodnost ugasne po zaukazih prvega odstavka, se uporabljajo predpisi § 7 zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) iako, da se izgubé pristojbinske olajšave, kakor je tam omenjeno, šele v času, ko nastopi dejanstvo, ki osnuje, da ugasne ugodnost, in da začne od tega časa teči rok za naznanilo, ki ga je podati po tretjem odstavku omenjenega § 7.

V prvem odstavku navedena dejanstva je na znaniti finančnemu oblastvu v osmih dneh po njihovem nastopu. Ako se ne izpolni ta priznanilna dolžnost, je ravnati po § 7, zadnji odstavek, zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49).

§ 4.

Ali so izpolnjeni v §§ 1 in 2 oznamljeni uveti in pogoji, dožene finančni minister izključivši pritožno pravico.

Natančnejši predpisi o dovoljevanju v tem zakonu omenjene ugodnosti, zlasti predpisi o opreznostih, potrebnih za zavarovanje državnega zaklada, in o formalnem poslovanju se ukrenejo ukazoma.

§ 5.

Določila zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49), zlasti tudi njegovega § 7, se ne

izpreminjajo s tem zakonom, kolikor se ne nanašajo na pravne posledice dogovorjene zvišbe hipotečne obrestne mere.

§ 6.

Na tista za konverzijske namene najeta hipotečna posojila, katerim so se prisodile pristojbinske olajšave na podstavi zakonov z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30), z dne 26. decembra 1893. l. (drž. zak. št. 209) in z dne 27. decembra 1899. l. (drž. zak. št. 262), se zmislu primerno uporabljajo določila §§ 1 do 5 tega zakona.

§ 7.

Ta zakon dobi moč dne, katerega se razglasi, in se lahko uporablja gledé vseh hipotečnih posojil, gledé katerih se je po 31. dne avgusta 1912. l. zvišala obrestna mera, kar osnuje izgubo pristojbinskih olajšav po § 7 zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) ali po § 5 zakona z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30).

Izvršiti ta zakon je poverjeno Mojemu finančnemu ministru.

V kopaljšču Ischl, 9. dne julija 1913. l.

Franc Jožef s. r.

Stürgkh s. r.

Zaleski s. r.

136.

Ukaz finančnega ministrstva z dne 11. julija 1913. l.

v izvršitev zakona z dne 9. julija 1913. l. (drž. zak. št. 135) o pooblastilu začasno razveljaviti določila o vplivu zvišbe obrestne mere na pristojbinske olajšave, dovoljene za konverzijske namene.

V izvršitev zakona z dne 9. julija 1913. l. (drž. zak. št. 135) se ukazuje nastopno:

§ 1.

Dokler trajajo v § 1 zakona navedene nenavadne razmere, se lahko na podstavi pooblastila,

podeljenega v §§ 1 in 6 zakona, (izpreminjujé predpise § 5 zakona z dne 9. marca 1889. l. [drž. zak. št. 30] in § 7 zakona z dne 22. februarja 1907. l. [drž. zak. št. 49] o pristojbinskih olajšavah ob konverziji novčnih dolgov) prisodi konvertujočim zavodom gledé hipotečnih posojil, najetih pri njih za konverzijske namene, po zaukazih, obseženih v tem ukazu, ugodnost, da zvišba hipotečne obrestne mere sama zase nima posledice, da bi se izgubile po nazadnje omenjenih dveh zakonih dovoljene pristojbinske olajšave.

§ 2.

V § 1 tega ukaza omenjena ugodnost se more dovoliti samo, ako so izpolnjeni v § 2 zakona navedeni pogoji.

Obča zvišba hipotečne obrestne mere v zmislu § 2, odstavek 1, zakona je dana, ako se je zvišala obrestna mera, kolikor to dopuščajo dogovorjeni posojilni pogoji, pri vseh hipotečnih posojilih, ki jih je dovolil konvertujoči zavod, ali vsaj pri pretežni večini teh posojil. Ako se pa naredé od zvišbe obrestne mere izjeme, ki so v prid gospodarsko slabejšim poklicnim stanovom ali slojem prebivalstva (na primer pri posojilih manj premožnim kmetovalcem, občekoristnim stavbnim združbam itd.) ali so (ker imajo na primer namen zabraniti občo bedo) v javnem interesu, to ni ovira za prisodbo v § 1 tega ukaza oznamenjene ugodnosti.

Dovolitev te ugodnosti je nadalje od tega odvisna, da zvišba hipotečne obrestne mere ne preseže tiste najvišje izmere, ki je zadostno osnovana v izjemnih razmerah, navedenih v § 1 zakona.

Ta pogoj velja za izpolnjen:

1. pri hipotečnih posojilih zavodov, ki izdajajo vložne ali hranilne knjižice, ako se zaradi obče zvišbe obrestne mere ni bistveno povečala napetost med hipotečno obrestno mero in obrestno mero vlog pri konvertujočem zavodu ali pa ako se naredi verjetno, da morda nastalo znatno povečanje te napetosti izvira iz nenavadnih okolnosti, oznamenjenih v § 1 zakona;

2. pri hipotečnih posojilih drugih nego v št. 1 navedenih zavodov, ako pri dotičnem konverzijskem posojilu zvišba obrestne mere ne presega enega odstotka; da se dožene, ali je izpolnjen ta pogoj, je treba zvišano obrestno mero primerjati z obrestno mero konverzijskega posojila, določeno ob konverziji.

Z zvišbo obrestne mere, izvršeno po 31. dne avgusta 1912. l., pa še pred razglasitvijo tega ukaza, ki presega v št. 1 ali št. 2 sprednjega odstavka navedeno najvišjo izmero, je ravnati, ako se obrestna mera zniža v dobi tridesetih dni po razglasitvi tega ukaza na najvišjo izmero, oznamenjeno v št. 1, oziroma št. 2, gledé uporabljanja § 2 zakona tako, kakor da bi bila ta najvišja izmera veljala že s početka.

§ 3.

Za prisodbo ugodnosti po § 1 tega ukaza morajo konvertujoči zavodi zaprositi s kolka prosto prošnjo pri tistem vodilnem finančnem oblastvu prve stopnje, v čigar uradnem področju je njegov sedež, in sicer:

1. gledé tistih konverzijskih posojil, pri katerih se je zvišala hipotečna obrestna mera po 31. dnevu avgusta 1912. l., pa še pred dnem razglasitve tega ukaza, kar osnuje pravne posledice § 5 zakona z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30) ali § 7 zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49), v tridesetih dneh po dnevu razglasitve tega ukaza;

2. gledé tistih konverzijskih posojil, pri katerih v št. 1 navedena zvišba obrestne mere ni nastopila prej nego dne razglasitve tega ukaza, v osemdnevnem roku, določenem v § 5, odstavek 3, zakona z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30), oziroma v § 7, odstavek 3, zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49).

Pravočasno vložena prošnja za ugodnost odveže dolžnosti podati v gori omenjenih §§ 5 in 7 konverzijskih zakonov iz leta 1889., oziroma 1907. l. omenjeno naznanilo.

§ 4.

Prošnja (§ 3) in njene priloge morajo, natančno oznamenivši konverzijsko posojilo, za katero se zahteva ugodnost, obsegati vse podatke, ki so potrebni, da se more presoditi, ali so izpolnjeni pogoji za dovolitev ugodnosti; v ta namen je treba zlasti navesti:

1. da se natančneje oznameni posojilo, za katero je podeliti ugodnost:

a) dan izdaje zadolžnice ali odstopnega pisma, izdanega o konverzijskem posojilu;

- b) ime sedanjega hipotečnega dolžnika;
- c) v zadolžnici ali odstopnem pismu oznamenjeni ter v času zvišbe obrestne mere še ne plačani znesek konverzijskega posojila;
- d) številko zemljiškoknjižnega vložka zastavljene nepremičnine, pri skupnih hipotekah glavni vložek;
- e) v konverzijskih primerih, podvrženih zakonu z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49), tekočo številko in letnik vložnega lista k dnevniku (vzorec A k ministrstvenemu ukazu z dne 25. februarja 1907. l. [drž. zak. št. 50]);

2. gledé razmer obrestne mere:

- a) izmero zvišane in ob konverziji določene obrestne mere konverzijskega posojila, nadalje dan, katerega se je zvišala obrestna mera; pri tem je paziti na to, da je pri konverzijskih posojilih, pogodovanih po zakonih z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30) in z dne 26. decembra 1893. l. (drž. zak. št. 209) ležeče zgolj na zemljiško vknjiženi, oziroma za zemljiškoknjižni vpis določeni obrestni meri, pri konverzijskih posojilih, pogodovanih po zakonu z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49), pa tudi na pogodbeni obrestni meri, ki morda presega obrestno mero po zemljiški knjigi;
- b) obrestno mero starega (konvertovanega) posojila, ki je bila vknjižena v zemljiški knjigi;

3. da se dokažejo pogoji § 2, odstavek 1, zakona, in sicer po stanju prvega dneva tistega mesca, v katerem se je vložila prošnja:

- a) skupno število hipotečnih posojil, ki jih je dovolil zavod, ki pa še niso vrnjena, brez ozira na to, ali so se najela za konverzijske namene ali ne;
- b) skupno število za konverzijske namene dovoljenih, še ne vrnjenih hipotečnih posojil;
- c) tista hipotečna posojila, na katera se ne uporablja obča zvišba obrestne mere, ki jo je izvršil zavod, s primerno kratko utemeljivjo tega dejanstva; končno je,

4. da se dokažejo pogoji § 2, odstavek 2, zakona, kratko razjasniti razmere obrestnih mer vlog

in hipotečnih obrestnih mer pri konvertujočem zavodu po stanju z dne 31. avgusta 1912. l. in v teh ozirih do dneva vložbe prošnje morda stopnjema nastale izpremembe; pri tem je navesti tudi vzroke zaradi zvišbe hipotečne obrestne mere morda nastalega bistvenega povečanja napetosti med obrestno mero vlog in hipotečno obrestno mero prosečnega zavoda.

En izvod sklepa, s katerim se je zvišala hipotečna obrestna mera, ali razgлася, ki ga je morda o tem izdal konvertujoči zavod, je priložiti prošnji in nadalje navesti, kako se je dosegel dogovor o zvišbi obrestne mere (§ 9, odstavek 3, tega ukaza).

V št. 1 do 4 ozamenjene navedbe je narediti v obliki tabelarne sestave po priloženem vzorcu. V tabeli I je ločeno izkazovati tista posojila, pri katerih sloné pristojbinske olajšave na zakonih z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30), oziroma z dne 26. decembra 1893. l. (drž. zak. št. 209), in tista, pri katerih sloné na zakonu z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49); pri tem je paziti, da se gledé konverzijskih posojil, pogodovanih po obeh spočetka omenjenih zakonih, pristojbinske olajšave po § 5 zakona z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30) ne izgubé z zvišbo obrestne mere, ki se je zgodila brez izdaje za knjižni vpis sposobne listine.

Priloge v § 3 navedene prošnje ne potrebujejo kolka za priloge.

§ 5.

Vodilno finančno oblastvo prve stopnje mora popreskušati redno priredbo (§ 4) v § 3 ozamenjenih prošnjah in ukreniti, da se priredba eventualno dopolni.

O prošnjah odloča finančno ministrstvo izključujé pritožno pravico.

Finančno oblastvo ima pravico, da se popreskusi pravilnost navedb, ki so jih naredili konvertujoči zavodi za dosego ugodnosti po § 1 tega ukaza, izvrševati pri teh zavodih revizije, na katere se zmislu primerno uporabljajo določila § 9, odstavek 3 in 4, zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) in § 13 ministrstvenega ukaza z dne 25. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 50) tako, da se morejo te revizije vršiti tudi gledé konverzijskih posojil, pogodovanih po zakonih z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30) in z dne 26. decembra

1893. l. (drž. zak. št. 209), in tudi pri tuzemskih podružnicah v § 10 zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) navedenih inozemskih zavodov.

§ 6.

Konverzijskemu posojilu v zmislu sprednjih določil podeljena ugodnost ugasne:

1. ako se obrestna mera tega posojila pozneje zviša čez izmero, navedeno v § 2, odstavka 2 in 3, zakona (§ 2, odstavek 4, št. 1 in 2 tega ukaza), torej

a) v primerih § 2, odstavek 4, št. 1, tega ukaza, ako napetost med zvišano hipotečno obrestno mero in obrestno mero vlog dotičnega zavoda ne ustreza več pogojem, ki so bili po omejenem mestu ukaza merodajni za dovolitev ugodnosti;

b) v primerih § 2, odstavek 4, št. 2, tega ukaza, ako se posojilna obrestna mera vnovič zviša tako, da presega tam navedeno najvišjo izmero; nadalje

2. ako se obrestna mera hipotečnega posojila ne zniža do najdalje 31. dne decembra 1915. l. tako, kakor je oznamjeno v § 3, odstavek 1, št. 2, zakona.

Da se zabrani, da ne ugasne ugodnost po št. 2 sprednjega odstavka, zadošča znižba obrestne mere na tako izmero, ki bi po občih predpisih § 5 zakona z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30) ali § 7 zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) ne bila imela za posledico izgube pristojskih olajšav obeh imenovanih zakonov; za nadaljnji obstoj ugodnosti torej ni v vseh primerih potrebno, da se obrestna mera zniža zopet na prvotno izmero (to se pravi na tisto, ki je bila pred tisto zvišbo obrestne mere, ki je dala povod za uporabljanje zakona z dne 9. julija 1913. l. (drž. zak. št. 135).

§ 7.

Ako ugasne ugodnost v primerih § 6, odstavka 1, št. 1 in 2, tega ukaza, ima to posledico, da nastopi hkratu v § 5 zakona z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30), oziroma v § 7 zakona

z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) omejena izguba v teh zakonih dovoljenih pristojskih olajšav.

Dejanstvo, ki osnuje, da ugasne ugodnost, je treba vodilnemu finančnemu oblastvu prve stopnje naznaniti v osmih dneh po njegovem nastopu — torej v primerih § 6, odstavka 1, št. 2, tega ukaza do najdalje 8. dne januarja 1916. l. Ako se to naznanilo sploh ne poda ali ne pravočasno, je pristojsbine, ki se niso plačale, ker so se zahtevale pristojsbinske olajšave, omenjene v zakonih z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30), z dne 26. decembra 1893. l. (drž. zak. št. 209), oziroma z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49), pobrati brez uvedbe kazenskega postopka na podstavi izvida, ki poistini, da se ni izpolnila naznanilna dolžnost, in sicer lestvične pristojsbine v trojnem, vpisno pristojsbino pa v dvojnem znesku.

§ 8.

Ako je izvršujú zakon primerjati v različnih časih veljajočo hipotečno obrestno mero ali primerjati obrestno mero vlog s hipotečno obrestno mero, se zmislu primerno uporabljajo določila § 3, odstavka 2 in 3, zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49). Ako se torej hipotečna obrestna mera ni dogovorila s trdno izmero, temveč z najmanjšim zneskom in z najvišjim zneskom, je najvišji znesek merodajen za primerjavo; režijske prispevke in druga poleg obresti pogojena obdobja plačila je prišteti hipotečnim obrestim, zamudne obresti, ki jih je morda plačevati, pa se ne vpoštevajo.

§ 9.

Za odločbo vprašanja, ali se more zakon po svojem § 7, odstavek 1, v določnem primeru uporabljati s povratno močjo, je ležeče na času, v katerem se je dosegel dogovor, ki se tiče zvišbe obrestne mere; eventualni poznejši čas, od katerega naprej je postala ali postane veljavna zvišba obrestne mere, je pri tem brez pomena.

Isto vodilo je uporabljati tudi izvršujú ta ukaz, kolikor je v njegovih posameznih določilih govor o času, v katerem se izpremeni hipotečna obrestna mera, ali sploh o izmeri hipotečne obrestne mere po razmerah določnega dneva.

Za dogovor v zmislu obeh sprednjih odstavkov je v primerih § 5 zakona z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30) smatrati izdajo tabularne listine o izpremembi obrestne mere, v primerih § 7 zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49) pa kakršenkoli, s pismeno ali ustno izjavljeno voljo ukrenjeni dogovor ali s konkludentnimi dejanji (§ 863 o. drž. zak.) hipotečnega dolžnika sprejeto izjavo konvertujočega zavoda o izpremembi obrestne mere.

§ 10.

Ta ukaz dobi moč hkratu z zakonom z dne 9. julija 1913. l. (drž. zak. št. 135) in izpolnjevati ga je v vseh primerih, v katerih se je obrestna mera zvišala po 31. dnevu avgusta 1912. l., kar osnuje izgubo pristojskih olajšav po § 5 zakona z dne 9. marca 1889. l. (drž. zak. št. 30) ali po § 7 zakona z dne 22. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 49).

Zaleski s. r.

Vzorec k § 4 ukaza.

Ime in sedež
konvertujočega zavoda:

Tabelarna sestava

posojil, za katera se zahteva ugodnost po § 1 ukaza.

Opomnja. Tisti zavodi, ki ne izdajajo vložnih ali hranilnih knjižic, naj predložijo samo tabeli I in II.

Tabela II.

K § 4, odstavek 1, št. 3, ukaza.

Skupno število hipotečnih posojil, ki jih je dovolil zavod, pa še niso vrnjena	Skupno število za konverzijske namene dovoljenih, še ne vrnjenih hipotečnih posojil	Navedba od zvišbe obrestne mere izvzetih hipotečnih posojil, s kratko obrazložbo te izjeme
1	2	3

Tabela III.

K § 4, odstavek 1, št. 4, ukaza.

Razmere obrestnih mer pri konvertujočem zavodu			Obrazložba morda nastalega bistvenega povečanja napetosti med obrestno mero vlog in hipotečno obrestno mero
	Stanje z dne 31. avgusta 1912. l.	Odtlej nastale izpremembe	
	1	2	
Obrestna mera vlog			
Hipotečna obrestna mera			

137.**Zakon z dne 9. julija 1913. l.,**

s katerim se dovoljujejo pristojbinske olajšave za postopek v izvrševanje deželnega zakona za kraljevino Dalmacijo z dne 28. marca 1911. l. (dež. zak. in uk. št. 20) o pravnih razmerah gledé stoječih dreves kakor samostojnih reči.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora zaukazujem tako:

§ 1.

Uradna dejanja, ki se vrše v postopku za izvrševanje členov IV in V deželnega zakona za kraljevino Dalmacijo z dne 28. marca 1911. l. (dež. zak. in uk. št. 20), uživajo kolkovno in pristojbinsko prostost. Ta prostost gre vsem vlogam, zapisnikom, prilogam in izdajam toliko, kolikor so določene, da služijo le za izvršitev tega postopka, izvzemši razprave, pridržane pravdni poti.

§ 2.

Prošnja lastnika nepremičnine, ki je omenjena v členu VI, § 3, odstavek 2, deželnega zakona za kraljevino Dalmacijo z dne 28. marca 1911. l. (dež. zak. in uk. št. 20) in se vložijo po izvršitvi oklicnega postopka za izbris zaznambe, da obstajajo pravna razmerja gledé stoječih dreves (člen I istega deželnega zakona) ter za izbris zaznambe v zmislu člena VI, § 1, deželnega zakona vložene prvotne prošnje za izbris je zavezana vložnemu kolku po tarifnem postavku 43, a, 1, pristojbinskega zakona z dne 13. decembra 1862. l. (drž. zak. št. 89) in § 1 cesarskega ukaza z dne 26. decembra 1897. l. (drž. zak. št. 305).

§ 3.

Izvršiti ta zakon, ki dobi moč dne razglasitve, je naročeno Mojemu finančnemu ministru.

V kopališču Ischl, 9. dne julija 1913. l.

Franc Jožef s. r.

Stürgkh s. r.

Zaleski s. r.

138.**Zakon z dne 9. julija 1913. l.**

o pristojbinskih oprostitev o priliki obnavljanja aktov pri javnih oblastvih in uradih.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora zaukazujem tako:

§ 1.

Finančni minister je pooblaščen vlogam, zapisnikom in drugim uradnim izdajam, potem listinam, ki so se izgubile ali bile uničene na sodišču, oblastvu ali v javnem uradu brez krivde stranke po elementarnem dogodku ali kako drugače, ako se pokaže, da je potrebno jih obnoviti, na kolka prosti predlog strank dovoliti oprostitev, da ni treba še enkrat plačati kolka in pristojbin. Gledé vlog in zapisnikov se more uporabljati to določilo samo toliko, kolikor je iz aktov, kar jih je še, dognano ali je stranka verjetno dokazala, da prošnja ali zapisnik, ki se obnovi, ob času izgube ali uničbe ali še ni bil rešen ali že rešen njej v prid, in da so se hkratu ob prejšnji vložbi ali izdaji plačali zakonito pripadajoči kolki in pristojbine.

Ako so dani v sprednjem odstavku navedeni pogoji, se uporabljajo njegova določila tudi na listine, ki jih hranijo c. kr. notarji ali notarski substituti izpolnjuje svoje uradne dolžnosti, ako dotičnega notarja ali notarskega substituta ne zadene nikaka krivda na izgubi ali uničbi listine, ki jo je obnoviti.

Natančnejša določila gledé postopka ob dovo-litvi oprostite se izdadó ukazoma.

§ 2.

Ako se dovoli oprostitev, je na vlogah, zapisnikih, izdajah in listinah, obravnavanih zaradi tega kolka prosto, na prvi strani prve pole navesti razpis finančnega ministrstva, ki osnuje to oprostitev.

§ 3.

Finančni minister je pooblaščen tudi že obnovljenim vlogam, zapisnikom in drugim uradnim izdajam, potem listinam v § 1 oznamene vrste, za katere pristojbine za obnove še niso bile plačane, dovoliti kolkovno in pristojbinsko oprostitev.

§ 4.

Izvršiti ta zakon, ki dobi moč z dnem razglasitve, je poverjeno Mojemu finančnemu ministru.

V kopališču Ischl, 9. dne julija 1913. l.

Franc Jožef s. r.

Stürgkh s. r.

Zaleski s. r.

139.**Zakon z dne 12. julija 1913. l.**

o vštetju posameznih vojaških službovanj v čas sodniške pripravljalne službe, sodne, odvetniške in notarske prakse.

S pritrditvijo obeh zbornic državnega zbora zaukazujem tako:

§ 1.

Čas, v katerem je pravni praktikant (auskultant), odvetniški ali notarski kandidat zaradi poziva na izjemno aktivno službovanje v miru ali za delovito

ali popolno dopolnitev skupne vojske, vojne mornarice ali deželne brambce na vojni stalež odtegnjen sodniški pripravljalni službi, sodni, odvetniški ali notarski praksi, se všteje, ako v teku enega leta ne presega šest mesecev, v predpisano dobo sodniške pripravljalne službe, sodne, odvetniške ali notarske prakse. V koliko se taki prenehljaji vračunajo v čas državne ali druge službe in pridejo v poštev ob odmeri pokojnine, se določa po posebnih predpisih, veljajočih o tem.

§ 2.

Ta zakon dobi moč z dnem, katerega se razglasi, in se uporablja tudi na vojaške službe, ki so se opravile po 1. dne novembra 1912. l.

Izvršiti ta zakon je poverjeno Mojemu pravosodnemu ministru in Mojemu ministru za deželno bran.

V kopališču Ischl, 12. dne julija 1913. l.

Franc Jožef s. r.

Stürgkh s. r.

Georgi s. r.

Hochenburger s. r.